

ZASKRBLJENOST PRIMORSKIH KNJIŽEVNIKOV

KAJ BO S SLOVENSKIM JEZIKOM?

Konec junija je bilo na Premu že sedemnajsto srečanje, ki ga prireja Združenje književnikov Primorske. Med drugim je bila na sporedu okrogla miza na temo Globalizacija in položaj slovenskega jezika. Iz razprave je bilo razvidno, da udeležence skrbi usoda slovenskega jezika ob vstopu Slovenije v Evropsko unijo, vznemirja pa jih tudi zadržanje slovenske države in njen odnos do tega vprašanja. Književniki so v izjavi, ki jo tu objavljamo, izrazili svojo zaskrbljenost in obsodili neodgovornost institucij in politikov.

PROTESTNA IZJAVA ZDRUŽENJA KNJIŽEVNIKOV PRIMORSKE, SPREJETA NA 17. PRIMORSKIH SREČANJH 2003

Ugotavljamo, da postaja slovenski jezik v državi Sloveniji nekaj nepomembnega, celo nezaželenega oziroma motečega. V ospredje stopa angleščina. Naši politiki (slovenski) izjavljajo, da slovenščine v Evropi pravzaprav sploh ne bomo potrebovali; iz tega najbrž sledi, da se je treba maternega jezika čimprej znebiti ter ga nadomestiti z enim od svetovnih jezikov. Kako zelo se izgublja čut za materinščino, kažejo dogodki sami: -neka slovenska gimnazija je priredila proslavo, ki je bila od začetka do konca v angleščini; -naša popevkarica poje na svetovnem prvenstvu v angleščini; -kultura srečanja z drugače govorečimi poteka v angleščini in samoumevno je, da gosta: pisatelja, pesnika, slikarja, glasbenika..., ki govori angleško, vsi razumemo; -ugledna slovenska revija izide v angleškem jeziku... Ni hče si ne upa reči, da je treba govore prevajati. Bojimo se, da bi se nam posmebovali. Še najbolj tisti, ki komaj razumejo tuj jezik.

Manjšine v Italiji, Avstriji, na Madžarskem... so prepuščene same sebi.

Politiki jih čutijo celo kot moteče, kot tiste, ki s svojimi zabavami kalijo dobre medsebojne odnose in ovirajo pot Slovenije v Evropo. Nič bolje ni to stran meje. V obmejnem pasu se samo po sebi razume, da moramo biti vsi Slovenci dvojezični, medtem ko so lahko oni drugi na jezikovno mešanem območju mirno le enojezični. Če le namignemo na krivice, ki se godijo Slovincem onstran meje in zabavamo logično recipročnost, dregnemo v osje gnezdo. Takoj nam očitajo, da kratimo pravice italijanski, avstrijski ali madžarski manjšini. Istočasno pa so pripadniki slovenske manjšine izpostavljeni najbolj grobim oblikam ignoriranja in brisanja z zemljevida svojega obstoja.

Ob očitnih primerih političnega in jezikovnega nasilja nad Slovenci pa se zgame le kak posamezni politik. Večina se dela slepe, glube in neme. Prijateljujejo s tistimi tujimi politiki, ki so zagrizeni sovražniki Slovenstva. In mirno pristajajo na vse, da jim le ne bi nihče od mogočih očital, da so nacionalisti. Pri tem prihaja do absurdnih situacij: Italijani, Avstrijci, Madžari, Hrvati so lahko nacionalisti, mi pa ne smemo izraziti najmanjše ljubezni do svojega Slovenstva. Takoj postanemo nevarni desničarji.

Kot slovenski pisatelji in pesniki, živeti na Primorskem, izražamo svoje ogorčenje nad tolikšno brezbrzičnostjo naše politike: te, ki je na oblasti, in one, ki je v opoziciji. Obe politični opciji sta do Slovenstva žaljivo mlani.

Ljubljana pa, ki bi naj bila glava naše države in brbenica Slovenstva, se vede, kot da bi jo blišč Evrope, še bolj pa Amerike, povsem omamil.

Novi glas, Gorica

O prihodnosti Slovenije

Predsednik republike Janez Drnovšek je 1. avgusta na pogovor povabil bivšega in sedanjega predsednika SAZU Franceta Bernika in Boštjana Žekša, predsednika prvega slovenskega večstrankarskega parlamenta Franceta Bučarja, pisatelja Draga Jančarja, bibličista Jožeta Krašovca in rektorja Univerze v Ljubljani Jožeta Mencingerja, da bi izmenjali poglede o pobudi za razpravo o prihodnosti Slovenije, o obliki razprav in tematskih sklopih, ki bi jih bilo smiselno posebej obravnavati.

Sogovorniki so se strinjali, da formalizirana oblika ne bi bila najboljša za izvedbo tovrstnih posvetov, poleg tega pa izraz konvencija preveč spominja na izpeljavo Konvencije o prihodnosti Evropske zveze, katere cilj je bila priprava

osnutka ustavne pogodbe EZ.

Celovit pristop v okviru razmišljanj o prihodnosti Slovenije bo predstavljen septembra, ko se bodo razprave o tej temi predvidoma tudi začele.

Na pogovoru so se strinjali, da potreba po poglobljenem premisleku o nekaterih temeljnih vprašanjih, problemih in razvojnih dilemah Slovenije obstaja in da bi bile tovrstne razprave smiselne in potrebne. Razprave bi potekale daljše časovno obdobje, neodvisno od vsakodnevnih političnih dogajanj in procesov, njihov namen pa bi bil spodbuditi razmislek v slovenski družbi o temeljnih razvojnih, socialnih in vrednostnih vprašanjih. Namen razprav bi bil pomagati nosilcem državne oblasti pri izdelavi stališč o posa-

meznih vprašanjih, kakor tudi ponuditi predloge, ki bi utegnili koristiti ustanovam pri izvajanju njihovih nalog.

Vnaprejšnje določanje roka izvedbe tovrstnih razprav ne bi bilo smiselno, kot tudi ne določanje končnega rezultata v obliki formalnega dokumenta.

Udeleženci tega pogovora so se strinjali, da bi bila tovrstna razmišljanja za Slovenijo koristna tudi zaradi spodbujanja kulture dijaloga, ki je eden od temeljev konsenzualne demokracije. Koristna bi bila tudi zaradi odpiranja javnega prostora za razpravo o vprašanjih in dilemah, ki se tičejo vseh pripadnikov slovenske družbe.

Ključne teme bi se nanašale na razvojne in so-

Nad. na 2. str.

Depala vas se nadaljuje

Spet se je sprožila gonja proti Janši in predvsem Barbari Brezigar, ki postaja vladajoči koaliciji nevarna ob upadu priljubljenosti vlade.

V aferi Depala vas so pred leti Janševi vojaki aretirali vohuna Smolnikarja, ki je skušal podtakniti neke dokumente, kar je imelo za posledico odstranitev Janše iz vlade.

Nekdanji vodja ljubljanskih tožilcev in diplomat v Buenos Airesu Tomaž Miklavčič je zavrnil trditve nekdanjega poveljnika specialne enote policije Vinka Beznika in nekdanjega pripadnika specialne brigade Moris Vojka Smoleta v pogovori za Mladino, češ da je Miklavčič sodeloval na sestankih pred dogodkom v Depali vasi, kjer naj bi se natančno načrtovalo, kako bo potekala aretacija Milana Smolnikarja. Miklavčič je dejal, da se pred kritičnim dnem 20. marca 1994, ko se je zgodila afera Depala vas, ni z nikomer pogovarjal, za spletkarjenja pred aretacijo pa ni vedel.

Kot takratni predstojnik Okrožnega državnega tožilstva v Ljubljani je za dogodke v Depali vasi izvedel zjutraj po dogodku, istočasno z njim pa je za dogodek izvedela tudi njemu ta-

krat podrejena tožilka Barbara Brezigar.

Vojko Smole je za ponedeljkovo Mladino zatrdil, da je v tistem času dobival navodila za akcije tako od Miklavčiča kot tudi od Brezigarjeve. Povedal je tudi, da je bila „direktiva, da se zasledujejo vsi ljudje v zvezi z ožjim krogom predsednika Kučana“. Sestanek z Miklavčičem je v nekem lokalu v Zeleni jami organiziral Tone Krkovič. „Midva z Miklavčičem sva se usedla in povedal mi je, da Smolnikar dela proti državi, da je to vse protipravno, da je on tožilec.“ Prav tako mu je, kot je še dodal, Miklavčič rekel, naj sodeluje in zbira podatke in da bodo Smolnikarja aretirali, ko bo zbranega dovolj materiala, da ga lahko obremenijo.

Navedbe Beznika in Smoleta je Brezigarjeva označila za „čisto laž“. Janez Janša, ki je prav zaradi afe- re Depala vas izgubil ministrski stolček na obrambnem ministrstvu, pa je glede zapisov v Mladini povedal, da je v njih več laži kot stavkov. Glede navedb Beznika, da naj bi bila policija bojno pripravljena za primer državnega udara, se je oglasil tudi nekdanji premier in sedanji predsednik republike Janez Drnovšek,

ki je dejal, da ni bil seznanjen z bojno pripravljenostjo policije in z izvajanjem ukrepov. Nekdanji notranji minister in sedanji minister za pravosodje Ivan Bizjak pa je dejal, da leta 1994 ni bilo ocene o možnosti državnega udara.

Na vprašanja, povezana z afero Depala vas, pa je na POP TV odgovarjal tudi predsednik sveta SDS Milan Zver, v času afere šef kabineta obrambnega ministra Janše. Dejaj, da o omenjenem oklepniku ne ve veliko, vsekakor pa so nekatere Beznikove izjave v afero vnesle nove razsežnosti. Pri nočni vaji brigade Moris, ko naj bi vadili poskus zasedbe obrambnega ministrstva, ni šlo za poskus državnega udara, je še poudaril Zver. Po njegovem mnenju so s to trditvijo poskušali utemeljiti tezo, da je bila Depala vas „poskus penetracije vojaške oblasti v civilno sfero“. Pri Depali vasi je šlo za veliko politično igro, saj se je v tistem času postavilo vprašanje, kdo bo nadziral tranzicijske reforme, še meni Zver. „Tukaj je bila SDS v napoto in jo je bilo treba odstraniti s prizorišča. Če ne bi bilo Depale vasi, bi bilo kaj drugega,“ je prepričan Zver.

Slovenija še ni pripravljena

Mislim, da Slovenija še ni pripravljena na vstop v EU. „Morda se še v večji meri računa na občutek, da znamo plavati, ko skočimo v bazen. Bojim pa se, ker današnja slika Evrope kaže kljub enotnemu trgu veliko (sicer dopuščeno) asimetrijo,“ je v pogovoru za časnik Večer dejal nekdanji guverner Banke Slovenije in predsednik uprave Bank Austrie Creditanstalt Ljubljana France Arhar.

Vse kandidatke za vstop v EU po Arharjevih besedah skupaj dajejo bodočo tretjino skupnega prebivalstva, a le šest do sedem odstotkov evropskega bruto domačega proizvoda. „Ob tem ugotavljamo, da so razvoji na posameznih nacionalnih trgih zelo različni. Pri taki asimetriji je mogoče določeno obdobje preživeti z lokalnimi stroški, a ti so grobar tistih, ki nastopajo na globalnih trgih,“ je opozoril Arhar.

Nad. na 5. str.

Spomini podpolkovnika Cofa

V tej številki pričenjamo z objavo vojaških spominov podpolkovnika Emila Cofa (str. 4). Besedilo, ki ga bomo bralcem posredovali v teku treh mesecev, je gotovo eno najbolj pomembnih z zgodovinskega vidika, kar jih je bilo objavljenih v zadnjih letih. Podroben opis okoliščin in dogodkov je važen pripomoček zgodovinarjem, ki hočejo podati pravo sliko obdobja vojne in revolucije na Slovenskem. Kot poveljnik 1. (stiškega) udarnega bataljona slovenskega domobranstva in 1. polka Slovenske narodne vojske je podpolkovnik Cof gotovo najbolj verodostojna priča tedanjih dogodkov. Branje teh spominov vsem toplo priporočamo.

GLEJ...

OBLETNICA N.SI..... 2

DRUŠTVO V BARILOČAH.... 3

STROJ ZA ZMAGO LEVICE .. 3

MISIJONAR PETEK OPEKA
V SAN JUSTU 4

GOVOR M. BOLTEŽARJA
V SAN MARTINU 5

(Ne)gradnja džamije

Ljubljanska županja Danica Simšič se je odzvala na odprto pismo devetih nevladnih organizacij, ki so 18. julija opozorile na neuspeh mestnega sveta pri izdaji potrebnih dovoljenj, ki bi muslimanski skupnosti omogočila izgradnjo džamije. Kot se je županja opravičevala v odzivu, bi mestni svet v prvi polovici leta že obravnaval predlog sprememb urbanističnega dokumenta, ki omogoča gradnjo islamskega kulturnega centra na lokaciji ob Malem grabnu, če bi bilo vse odvisno od Mestne občine Ljubljana. Vendar pa se je zataknilo pri vodarstvenem soglasju agencije za okolje pri ministrstvu za okolje, prostor in energijo.

Ves južni del Ljubljane je namreč bivše barje, v primeru visokih voda poplavno območje z različno pogostostjo pojavljanja poplav, zato do obravnave te točke ni moglo priti, je zapisala županja. Agencija za okolje je 24. julija izdala pozitivno mnenje, zato Simšičeva upa, da bo mestni svet dokončno potrditev o gradnji džamije jeseni dokončno sprejel in s tem omogočil vse nadaljnje postopke za dejansko iz-

gradnjo kulturnega centra.

Ljubljanska županja je v pismu pojasnila, da je agencija za okolje izdala pozitivno mnenje, v katerem dopušča gradnjo objekta na nasutem terenu, ne dopušča pa nasipavanja oziroma dvigovanja terena za zunanjo ureditev in parkovne površine.

Ob tem je županja pisala tudi slovenskemu muftiju Osmanu Djogiću. V pismu je med drugim zapisala, da upa in želi, da bo mestni svet MOL svojo dokončno potrditev o gradnji džamije jeseni sprejel in s tem omogočil vse nadaljnje postopke za njeno dejansko izgradnjo. Županja je muftija seznanila tudi s historiatom aktivnosti MOL v zvezi z izgradnjo islamskega verskega in kulturnega centra in mnenjem agencije za okolje.

Lokacija islamskega centra je predvidena med Malim Grabnom in Cesto dveh cesarjev na Viču. V sklopu islamskega centra bosta zgrajena tudi džamija z minaretom do višine 16 metrov in ostali spremlja-joči programi. Po podatkih Islamske verske skupnosti bi za načrtovani program potrebovali približno 4500 kvadratnih metrov površin.

Prostitucija v Sloveniji

V veljavo je stopil zakon o prekrških zoper javni red in mir, ki dekriminalizira prostitucijo.

Slednja tako več ne bo obravnavana kot prekršek, prostitutke ali prostituti pa več ne kot žrtve, temveč kot podjetnice oziroma podjetniki. Zakon je pred in ob sprejemanju sicer sprožil precej dilem v javnosti, skupina državljanov pa je tudi zbirala podpise za razpis naknadnega potrditvenega referendum o sprejetem zakonu, vendar je pobudnikom uspelo zbrati le 8000 podpisov, za razpis referendum pa bi jih morali 40.000.

Novela zakona o prekrških zoper javni red in mir naj bi z dekriminalizacijo prinesla tudi priznavanje državljskih pravic prostitutkam in prostitutom, da bodo lahko sami izbirali, ali se bodo ukvarjali z „najstarejšo obrtjo“. Na ta način je možnost zapiranja in kaznovanja prostitutk in prostitutov ukinjena, odslej pa naj bi tako delovali samostojno ali povezano, brez posrednikov.

Model dekriminalizacije pa ne predstavlja tudi legalizacije prostitucije, saj slednja zajema tudi kazniva dejanja zvodništva in posredovanja pri prostituciji - dekriminalizacija se tako nanaša zgolj na dejanje prostituiranja.

Eden od namenov novele je namreč tudi zvišanje spodnje meje predpisanih kazni za kazniva dejanja zvodništva in prisiljevanja v prostitucijo, zato dopušča kaznovanje oseb, ki sodelujejo, dovoljujejo ali podpirajo vdajanje prostituciji.

In koliko prostitutk in prostitutov je v Sloveniji? Uradnih podatkov o tem sicer ni, po oceni policije pa naj bi bilo okrog 1400 prostitutk, medtem ko števila prostitutov ni mogoče oceniti. Med potencialne prostitutke bi lahko po podatkih policije prišeli tudi približno 300 tujk, ki so pridobile delovna dovoljenja kot plesalke ali pomožne delavke in so jih zaposlili lastniki različnih lokalov, ter okrog 200 tujk, ki v Sloveniji bivajo brez urejenega statusa in so jih pripeljali prav lastniki omenjenih lokalov. Prav tako ne gre zanemariti t.i. občasnih prostitutk, ki jim je plačljiva spolnost le postranski zaslužek (prostituciji se vdajajo nekajkrat na mesec ali pa na leto).

Pa še nekaj zanimive statistike: prostitutke ali prostituti za spolne storitve zaračunavajo okrog 25.000 tolarjev (100 dolarjev) in več, zato se v tej dejavnosti letno obrne več kot deset milijonov evrov.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Vprašanje vojaških sodb je še vedno na prvem mestu vladnih zadev, a drugi problemi na zaostajajo. Vlada kar prevečkrat kaže zmedenost in ne najde pravega izhoda.

Vedno več zapletov. Kot smo že v prejšnji številki omenili, je vlada ob zahtevi španskega sodnika Garzona ponovno odprla vprašanje obdobja protigverilske vojne. Celotna problematika sedaj poteka okoli dveh zakonov, ki jih je parlament že pravnomočno izglasoval pod Alfonsinom („Punto final“ in „Obediencia debida“ - „Zaključek“ in „Dolžna poslušnost“). Po teh so bili podrejeni vojaški oficirji in podoficirji oproščeni krivde in so potem sodili in obsodili samo najvišje odgovorne. Oba zakona je parlament že odpravil leta 1998, tako da nista več veljavna. A parlamentarni poseg ni retroaktiven, torej kar je bilo po okriljem teh zakonov izvršeno (oprostitev vojaškega osebja) je še vedno veljavno in ni v pristojnosti parlamenta, da bi odpravil posledice. Le Vrhovno (Ustavno) sodišče lahko razveljavi vse kar se je na tem področju opravilo od tedaj, s tem da omejena zakona razglasi za protustavna.

Kaj malo navdušenja. Vendar ne v parlamentu ne v Vrhovnem sodišču ni navdušenja za to zadevo. Večina poslancev in političnih krogov je mnenja, naj se španska prošnja zavrne in naj bodo obtoženi sojeni v Argentini. Tu pa se pojavi novo razpotje: skrajna levica, ki hoče na vsak način obtožene postaviti pred sodišče, išče načina, kako to izvesti. Ostali pa, vključeno večina peronistov, se sicer izjavljajo v istem smislu, a praktično zavlačujejo vsak korak, ki naj bi pripeljal do kakih praktičnih ukrepov. V Vrhovnem sodišču je še manj volje. Le dva od sedanjih osmih sodnikov bi bila pripravljena glasovati za neustavnost obeh zakonov. Trije so mnenja, da so zakoni ustavni, ostali trije pa menijo, da bi se o tej zadevi morala najprej izreči zbornica (Cámara de Casación), potem bi bilo šele Vrhovno sodišče pristojno, da o tem razpravlja. Vsi pa so namenjeni, da ne rečejo ne „da“ ne „ne“, dokler ne bo organ dopolnjen z devetimi sodniki (Zaffaroni) o čigar imenovanju še teče javna debata.

Pesek v oči? S strani vlade in s strani samega predsednika je zaznati hud pritisk, tako na parlament kot na vrhovni sodni organ, da bi dosegli odpravo obeh zakonov. Nekateri opazovalci to razlagajo kot izraz ideološkega zadržanja ki ga je Kirchner vedno imel do tega vprašanja, a še bolj kot potezo, s katero skuša vlada prikriti nekatere druge korake. Ta teorija trdi, da

ima levica z gonjo proti obtoženemu vojaštvu dovolj opravka (in zadoščenja), in ne bo toliko osporavala nekaterih vladnih potez na gospodarskem področju. Sem spada pogajanje z Mednarodnim denarnim skladom, povišanje tarif javnih storitev (plin, elektrika, telefon ...) in pa zlasti podpis dogovora o medicinskih patentih. ZDA zahtevajo, da Argentina prizna patente zdravil ameriških farmakoloških družb (in seveda plača njih pristojbino), argentinska farmacevtska industrija pa tega ne upošteva. Temu dogovoru so se vsa zadnja desetletja upirale razne vlade, od vojaških, preko Alfonsina in celo Menema. Ga bo sedaj podpisal Kirchner (kot je baje odločno zahteval Bush)? V zameno za kaj? Bo to cena za vojaške obsodbe?

Nova fronta. Vsi se zavedamo, da je argentinsko kmetijstvo rešilo državo v najtežjem trenutku krize. Predsednik pa izgleda da pozablja na to, saj se proti tradiciji ni udeležil uradne otvoritve kmetijske razstave v Palermu. Pripravljen na dialog z vsemi (zlasti z levico) je hotel z močno gesto pokazati, da ne soglaša z zahtevami poljedelcev in živinorejcev. Dialog z njimi bo sicer potekal po različnih poteh naprej, a odsotnost si lahko razlagamo kot nek način izzivanja. Kmetijski krogi protestirajo zlasti proti visokim davkom na izvoz, ki dosegajo kar 25% vrednosti. Kot je povedal predsednik kmetijske družbe: „Od štirih ladij, ki izvažajo sojo, si država obdrži eno“. Smotno je, da najbogatejši sektor, ki se je okoristil z grobo devalvacijo, najbolj prispeva obubožani državi. Ni pa smotno izzivati in se zapirati v ideološke trdnjave v trenutku, ko tudi položaj države in družbe to odsvetuje.

Varnost in nevarnost. Priznan uspeh vladnega delovanja lahko zaznamo na področju varnosti. Odkar so kombinirani varnostni organi pričeli izvajati stroge akcije proti organiziranemu kriminalu na področju avtomobilski nadomestnih delov, je kraja avtomobilov v območju velikega Buenos Airesa padla skoraj na polovico. Če se bo akcija nadaljevala, se bo tovrstni kriminal še zmanjšal. Ne smemo pa pričakovati, da bo s tem, nevarnost izginila. Nasprotno, strokovnjaki svari-jo pred optimizmom. „Brezposelni“ tatovi bodo iskali „dela“ na drugih področjih. Policija meni, da se bodo sedaj pomnožili napadi na posameznike, ugrabitve in ropanje po stanovanjskih hišah. Zato toplo priporočamo vsem bralcem, naj podvojijo paznost in ukrepe, ki imajo opraviti z osebno (in družinsko) varnostjo. Po toči bo prepozno zvoniti.

Ob tretji obletnici ustanovitve Nove Slovenije

Na tiskovni konferenci je podpredsednik Nove Slovenije Alojz Sok ocenil delo stranke v času njenega triletnega obstoja. 4. avgusta leta 2000, je dejal, smo se zbrali mnogi, ki se nismo strinjali z glasovanjem poslancev združene SLS+SKD v parlamentu. Ti so takrat brez mandata organov združene stranke podprli Potrčev predlog o spremembi ustave in tako uzakonili proporcionalni volilni sistem. S tem dejanjem so zaobšli voljo ljudstva, izraženo na referendumu, in odločbo Ustavnega sodišča. Takoj po ustanovitvi se je stranka soočila s pripravami na svoje prve državnozborske volitve. Kljub pomanjkanju ustreznih tehničnih in finančnih sredstev pa je dosegla dober rezultat, in sicer 8 poslanskih mest v Državnem zboru. Razveselivo je, je poudaril Sok, da sta v poslanski skupini N.Si tudi dva nekdanja predsednika demokratičnih vlad, to sta prof. Alojz Petele in dr. Andrej Bajuk. Brez N.Si bi danes v Sloveniji ne bilo krščanske demokracije, pa tudi ne mnogih delujočih krščanskih demokratov. Da je do ustanovitve nove stranke prišlo, gre velika zasluga predsedniku dr. Andreju Bajuku.

Danes po treh letih trdega dela ima stranka blizu 9.000 članov, 163 občinskih odborov, številna strokovna delovna telesa, zelo aktiven strankin podmladek Mlado Slovenijo, Žensko in Kmečko zvezo, ustanavlja tudi seniorsko organizacijo. Stranka mesečno izdaja strankin list *Ogledalo*. V pripravah na praznovanje tretje obletnice ustanovitve smo v juniju organizirali prvi strankin tabor v Selcih, v njegovem okviru pa Krekove dneve, na katerih smo predstavili svoj pogled na trenutno vodenje države. Zdaj, v avgustu, je sicer nekoliko zatišja, stranka pa vendarle ne miruje, saj so se začele intenzivne priprave na volitve v Evropski parlament in Državni zbor, ki bodo v naslednjem letu. Posebna strokovna komisija ima nalogo, da do jeseni pripravi ustrežno volilno strategijo in vse potrebno za volitve. V treh letih obstoja se je N.Si lani prvič preskusila na lokalnih volitvah in kljub mnogim neodvisnim listam dosegla za razliko od ostalih strank približno enak rezultat kot na državnozborskih volitvah leta 2000. Od letošnjega maja ima stranka status pridružene članice Evropske ljudske stranke.

O prihodnosti Slovenije

Nad. s 1. str.

cialne izzive, ki jih prinaša vstop Slovenije v Evropsko zvezo, na vprašanja zagotavljanja in ohranjanja solidarnosti v slovenski družbi ter na vprašanje razvoja demokracije in spoštovanja vrednot, ki jih moderne demokratične družbe predpostavljajo. Dotaknili pa bi se tudi vprašanj vloge majhnih držav v procesih globalizacije in ohranjanja ter krepitve nacionalne identitete. K razpravam iz posameznih sklopov

Policijski čoln v Kopru

Naložba v novi policijski čoln P 66, vreden 176,5 milijona tolarjev, je bila dobra in racionalna, saj je čoln po mnenju tehničnih strokovnjakov v celoti skladen z zastavljenimi cilji, je na novinarski konferenci pred slovesno predajo čolna pomorski policiji v Kopru dejal minister za notranje zadeve Rado Bohinc. Na ministrstvu so prepričani, da je za 88-dnevno zamudo pri dostavi čolna v večji meri prišlo zaradi dobavitelja, sežanskega podjetja Jadran, o zamudni kazni pa se bodo s podjetjem začeli pogajati po izstavi računa za plačilo kupnine.

Čoln je v policijsko last prešel v četrtek, ko je bil podpisan primopredajni zapisnik. Zahteve in pričakovanja policije glede čolna, ki naj bi po slovenskem morju plul najmanj 15 let, pa so dvojne. Prva naloga je reševalna, zato po Anžičevih besedah „plovilo

ne more biti polž, ampak mora razvijati ustrezno hitrostno moč“. Druga naloga je nadzor in varovanje državne meje.

Enajstmetrsko kombinirano reševalno-patroljno plovilo, ki je opremljeno z najsodobnejšo opazovalno, dokumentacijsko in navigacijsko opremo, je pohvalil tudi direktor Policijske uprave Koper Emil Čebokli. Čoln, ki sicer lahko doseže hitrost 51 vozlov (delovna hitrost znaša 38 vozlov), je v prvi vrsti namenjen za reševanje in nadzor državne meje na morju ter zagotavljanje suverenosti slovenskega teritorialnega morja.

Prejšnji policijski čoln - P 111 je že eno leto pokvarjen. „Sprejeta je tudi odločitev, da je treba P 111 v čim krajšem času popraviti, s tem pa bo slovenska policija opremljena v skladu s schengenskimi standardi,“ je dejal.

vprašanj bi pritegnili strokovnjake s posameznih področij. Del razprav, zlasti s področja vloge znanosti in znanj v moderni demokratični družbi, bi izvedli tudi na SAZU in univerzah.

Celovit pristop, tematske sklope in metodo dela v okviru razmišljanj o prihodnosti Slovenije bodo udeleženci predstavili septembra, ko se bodo omenjene razprave predvidoma tudi začele.

Ob bok razpravam bo delovala tudi posebna spletna stran, kamor bodo lahko vsi zainteresirani posredovali svoje poglede in videnja o prihodnosti slovenske države in družbe.

SLOVENC V ARGENTINI

BARILOČE

Eno leto v Planinskem društvu

Slovensko planinsko društvo, ki je krovna ustanova Slovencev in njih potomcev v Bariločah, je imelo v nedeljo, 21. junija svoj občni zbor. Osrednja točka je bilo poročilo predsednika arh. Andreja Duha, ki je podal podroben opis dela v vsej pretekli dobi. Registriramo ga za kroniko slovenskega delovanja ob južnih Andih:

LETO 2002

„V glavnem povezano z zakonom o repatriaciji Slovencev in njih potomcev v domovino se je vršilo 12. aprila v Stanu srečanje s člani komisije Državnega zbora Republike Slovenije. Pred razgovorom, ki je zbudil veliko zanimanje med rojaki v Bariločah, je nastopil zbor „Niños y Jóvenes Cantores de Bariloche“ pod vodstvom prof. Andreja Jana.

14. aprila nas je obiskal škof msgr. Fernando Maletti, predsedoval je v kapeli María Auxiliadora običajno nedeljski slovenski maši.

V okviru celoletnega tečaja za namizni tenis, ki ga je vodil prof. Jožko Črnak, smo organizirali skozi leto tri turnirje za namizni tenis za osnovno in srednješolce. Kolesarji pod vodstvom Ivana Kočarja so se pa zbirali ob sobotah popoldne in vozili v hribe.

Na dan Čistih gora, ki ga vsako leto v mesecu aprilu organizira Club Andino Bariloche, je SPD počistilo Slovensko stezo do kočice Pod skalco.

Ob priložnosti praznovanja stoletnice Bariloč je SPD sodelovalo pri zgodovinskem koledarju, ki ga je izdal „Museo Viejos Colonos“ iz Colonia Suiza, na katerem so ob vsakem mesecu predstavljene posamično različne izseljenske skupnosti. Fotografija Slovencev ob križu na gori Capilla, ki ponazarja naše gorniško pionirstvo, je še dopolnjena s strnjeno zgodovino slovenske skupnosti v Bariločah.

Na povabilo SPD so učenci tukajšnjega odseka Slovenskega srednješolskega tečaja dr. Vojka Arka napisali svoje misli in želje bodoči bariloški mladini v pismu, ki je bilo položeno v „Cofre del Centenario“, ki bo odprt šele ob drugi stoletnici ustanovitve Bariloč.

V četrtek 3. maja, dan ustanovitve, smo se pa udeležili z zastavo in spremstvom v narodnih nošah slovesnega spreveda.

V nedeljo 2. junija je bila maša za vse žrtve 2. svetovne vojne, po kateri smo imeli v Stanu domobransko proslavo.

Dan slovenske državnosti smo kot vsako leto praznovali z dviganjem argentinske in slovenske zastave in slavnostnim govorom na Trgu skupnostih ob prisotnosti bariloškega župana in drugih krajevnih oblasti ter občinstva. Slavnostni govor je podal Matjaž Jerman, podpredsednik SPD. Posebnost tega praznovanja je bila ta, da je prvič bilo skupno s Hrvati. Praznovanje se je zaključilo z običajnim „Vino de honor“, v Hotelu Ivalu, s katerim je postregla hrvaška skupnost.

Po posredovanju SPD je Izseljensko društvo Slovenija v svetu, s podporo Ministrstva za kulturo RS, povabilo kvartet Lipa iz Bariloč na gostovanje v Slovenijo. Pevska turneja se je pričela 7. junija z nastopom ob praznovanju 10. obletnice SVS. Nastopi so se nadaljevali 8. junija na taboru SVS potem pa v Domžalah, Velenju, Celju in v Ribnici.

V Ribnici, v rojstni hiši pok. dr. Vojka Arka, sedanjem kulturnem središču, ki nosi ime Galerija Miklova hiša, je junija meseca bila otvorjena razstava o dr. V. Arku. Naše društvo je sodelovalo s pošiljko tukajšnjega gradiva o svojem ustanovnem članu in častnem predsedniku, kvartet Lipa pa je sodeloval s pevskim nastopom pri odprtju razstave.

SPD je prispevalo za pomoč tistim, ki zaradi gospodarske krize v Bariločah živijo v hudem pomanjkanju. Darovi so bili izročeni sestram v Capilla Madre de la Iglesia.

SPD je sodelovalo z veleposlaništvom Republike Slovenije pri predsedniških volitvah v RS meseca novembra.

V okviru praznovanja „Día del Montañés“ je dne 5. avgusta Club Andino Bariloche v svojih prostorih otvoril knjižnico „Vojko Arko“. Po otvoritvi smo se zbrali na Cementerio del Montañés. Isti dan smo se tudi udeležili običajnega spreveda po ulici Mitre.

V soboto 24. avgusta smo v Stanu počastili vse osemdesetletne člane.

Od 7. do 9. septembra, nas je obiskal salezijanec dr. Slavko Snoj, dekan Teološke fakultete v Ljubljani. SPD je priredilo v nedeljo 8. 9. skupno kosilo v v gostilni Viejo Munich. Podarili smo mu v spomin knjigo „V kraljestvu kondorjev in neviht“.

V soboto 28. septembra sta med nami v dvorani hotela Nevada nastopila Slovenski pevski zbor iz Mendoze in Mendoški oktet. Peli so slovenske narodne in argentinske folklorne pesmi. Priredila sta koncert SPD in Camping Musical Bariloche s podporo ministrstva za kulturo RS.

V soboto 5. oktobra smo v Stanu praznovali 80. letnico Milene Arko in obletnico slovenske osnovne šole Jakoba Aljaža. Na čajanko so bili povabljeni predvsem njeni bivši učenci.

V nedeljo 6. oktobra naj bi se vršile slovenske smučarske tekme na Catedralu, ki pa so bile odpovedane zaradi slabega vremena.

Družinski dan smo praznovali ob skupnem kosilu v Stanu v nedeljo 20. oktobra. Po kosilu so učenci šole Jakoba Aljaža počastili mamice s kratkim prizorom. Isto nedeljo smo v sejni dvorani imeli knjižni sejem. Rojaki so izkoristili to priložnost in obogatili svojo družinsko knjižnico. Prodanih je bilo stoenaideset knjig.

Kvartet Tartini iz Slovenije je gostoval v Argentini. SPD je organiziral skupni prevoz za bariloške rojake na koncerta godalne skupine, ki sta se vršila v Neuquenu 2. in 3. novembra.

10. novembra so se v Stanu vršile volitve za predsednika republike, na katerih so sodelovali številni slovenski državljani iz Bariloč.

V nedeljo 24. novembra smo šli po slovenski maši na družinski celodnevni izlet na Lago Gutierrez ob začetku slovenske steze. Opoldne je bil pripravljen ogenj za asado ter skupno kosilo. Udeleženci so imeli tudi možnost kolesarjenja in uporabe prostorov turističnega tabora.

Z obiskom sv. Miklavža v soboto 7. decembra SPD pospešuje ohranjanje slovenskih narodnih običajev med bariloško mladino.

Zaključni turnir tečaja namiznega tenisa za mladino in

starejše pa je bil v nedeljo 1. decembra v Stanu. Po tekmah je bil pripravljen ogenj za asado.

LETA 2003

Prva Razstava arhitekta Jožeta Plečnika v Argentini je bila odprta od 3. do 31. januarja 2003 v Sala Chonek, Museo de la Patagonia v Centro Cívico s sodelovanjem ministrstva za kulturo RS, Izseljenskega društva Slovenija v svetu, Založbe Rokus iz Ljubljane ter mnogih rojakov, ki so posodili knjižni material za fotokopiranje umetniškega opusa najpomembnejšega slovenskega arhitekta. Pri otvoritvi je sodeloval oktet Deseti brat iz Slovenije.

Razstava arhitekta Jožeta Plečnika je bila zaprta z zaključno akademijo 5. februarja. Takrat smo slišali predavanje Mariane Pozzo o pomenu in aktualnosti Plečnikovega dela ter si ogledali slovenski video film „Kamniti Pigmalion“, ki je bil istočasno prevajan v španščino.

Vsakoletni izlet na Cerro Capilla je bil v soboto, 8. marca. Prevoz čez Brazo Tristeza iz Bahie López nam je letos omogočila Prefectura Naval Argentina.

SPD je spet sodelovalo z veleposlaništvom Republike Slovenije, sedaj pri obveščevanju sporočil, povezanih z referendumom o vključevanju RS v Evropsko zvezo in NATO. Volitve so se tudi vršile v Stanu, 23. marca 2003.

Veleposlanik Republike Slovenije mag. Bojan Grobovšek in drugi diplomati veleposlaništva so v petek 28. 3. in v soboto 29. 3. obiskali slovensko skupnost v Bariločah. V soboto 29. je bil v Stanu organiziran konzularni dan. Ob 20. uri pa je sledil razgovor in srečanje rojakov z veleposlanikom ter ostalimi diplomati. Hkrati smo proslavili odprtje častnega konzulata, ki je že prišel z delom 28. marca 2003. Konzul je Robert Eiletz.

V zadnjem letu je bil program SPD še enkrat usmerjen v namen, da bi Slovenci kot organizirano društvo bili vključeni v javno življenje bariloškega prebivalstva in da bi delovanje društva doseglo čim večje število naših rojakov.

Tako se je naše delovanje vršilo v hribih, tam kjer so se v letih petdeset začeli zbirati ustanovitelji Društva, in v dolini, ob jezeru Nahuel Huapiju ter v mestu, kjer se razvija njihovo vsakdanje življenje....

Ta vedno močnejša povezava med Slovenci v Bariločah ter različnimi slovenskimi organizacijami v Argentini in tudi z gorniški klubi in drugimi ustanovami v Sloveniji in po svetu nam nekako kaže, kako se življenje Društva spreminja in preliva v novi vek.“

Predsedniškemu poročilu so sledili poročila tajnika Milana Magistra in blagajnika Marjana Groharja. Nato so še podali svoja poročila predstavniki vseh šol, to so bili Terezka Žužek za ABC po Slovensko; Danica Jerovšek za Slovensko šolo Jakoba Aljaža in dr. Stane Žužek za Slovenski srednješolski tečaj dr. Vojka Arka.

Občni zbor se je zaključil z volitvami novih članov odbora. Po obnem zboru se je sestavil **novi upravni odbor SPD**: predsednik Andrej Duh; podpredsednik Boris Kambič; tajnica Alenka Arnshek; namestnik tajnika Milan Magister; blagajnik Marjan Grohar; namestnik blagajnika Marjan Mavrič; odborniki Matjaž Jerman; Milena Razinger; Klavdija Kambič in Ivan Kočar. Namestniki: Ivan Arnshek in Veronika Grohar. Nadzorni odbor: Božo Eiletz in namestnik Ciril Markež.

A.D.

Stroj za zmago levice v polnem teku

DRAGO K. OCVRK

„Najbrž je že vsebina našega pogovora dokaz, da se s politiko nisem nehal ukvarjati,“ je dal vedeti Milan Kučan v pogovoru za Dnevnikovo Zeleno piko. Levemu bloku sporoča, da nikakor ne sme izgubiti volitev naslednje leto in naj zato pokaže več samozavesti.

Res, ni malo razlogov, da upade pogum še takšnim junakom, kot so naši levičarji - dediči neustrašnih likvidatorjev in eksekutorjev - ko tehtajo klavrne rezultate svoje desetletne vladavine. Ne, ni vse črno! Oklevajoče in v zadnjem trenutku, uro ali dve za Kučanom, so se levičarji pridružili demokratičnim in domoljubnim silam proti okupatorski vojski. Nedavno so bolj pragmatični med njimi obesili na klin ideologijo in skupaj z večino glasovali za Evropo in Nato. Del njihovih tovarišev pa se tolaži v nekakšnem forumu - rastlinjaku za gojenje pridobitev revolucije in za nagajevanje nasprotnikov osamosvojitve. No, posledica tega razhajanja je kvečjemu to, da bo še ena pijavka več na proračunu, medtem ko bo tovarišija cela še naprej volila enoglasno. S Kučanom se moremo strinjati, da

sme biti levica bolj samozavestna, saj ji brez dvoma gre zasluga, da v devetdesetih ni sprožila državljanske vojne in preprečila osamosvojitve, pa da je letos v večini podprla vstop v Evropo in Nato. A o teh modrih odločitvah naše levice (pravim naše, ker nima nič skupnega z evropsko!) ni Kučan črnil niti besedice. V čem vidi potem razloge za njeno samozavest? Kučan ne omenja niti enega. Nič konkretnega ne reče v prid oblastem, čeprav ve, da je hudič v malenkostih.

Poglejmo nekaj malenkosti z vedno večje gore. Nečloveški umor, ki so ga zagrešili mladi v Šošanju, je pokazal, kako nerazodno je ukinjanje policijskih postaj v manjših krajih še zlasti sedaj, ko Gabrova šola ne opravlja več svoje tradicionalne družbene vloge in ne podaja več humanih vrednot, ampak preprosto zaposli varnostnike, da ustrahujejo šolarje. Še en absurd naše levice, ki se razglašajo za liberalno, po ovinku pa uvaja represijo in ustrahovanje že v šolo. No, pa saj je spravila na sodišče župnika, ki je razgrajču prisolil zaušnico - mirno spite, državljani, za vašo varnost je poskrbljeno! Ali oblast dela za skupno blaginjo, ko sprejema zakone, po katerih so

„podjetniki“ zaščiteni kot svete krave, kupci pa ob premoženje in brez strehe nad glavo kot v primeru Zbiljskega gaja in v številnih drugih primerih? V zvezi s propadom SIB banke mi prihaja pred oči rejena gospa, s katero so me seznanili na univerzi v Clevelandu. Vsa ogorčena je bila nad Demosom, ker je menda ukinil subvencije za otroško konfekcijo. Danes ni SIB banka niti enkrat omenjena, ne da bi omenili to „lepo dušo“. Skupaj pašeta ko rit in srajca! Kako mora biti čuteča dama ogorčena nad svojim življenjskim tovarišem, ministrom za socialo, ker oblasti ne izplačajo dolžne odškodnine zbolelim za azbestozo, pa zaradi zlorab pri pediatrični bolnišnici, Rdečem križu, zavarovalnici Triglav ... Od vsega hudega se bo posušila! Ne, bolj verjetno je le utelešenje levega pojmovanja morale, pravne države in politike! Omenimo še, kako je napovedovanje gospodarskih reform in protikorupcijskih zakonov priznanje, da oblast gospodari slabo, čeprav si že desetletje sama piše zakone, in da dopušča korupcijo, da je sama skorumpirana do te mere, da mora pod pritiski Evrope razglašati, da bo stopila sama sebi na prste. A njene obljube zvenijo kot tatova ukana: „Primate tatu!“

Ob tako slabem vladanju je razumljivo, da Kučan daje svojim korajžo. Zato je že v intervjuju zavrnil predlog za pluralizacijo medijev in ponovil totalitarno dogmo, da „so slovenski mediji povsem dovolj notran-

je pluralni“. Kaj to pomeni, bralec zve, če odpre Temno stran meseca, ki obelodanja še en talent tega partijskega aparatčika: nadvse več je cenzuriranja in čiščenja tekstov. Prepričevati ljudi, da so mediji verodostojni, je eno, odvrniti pozornost od problemov, ki jih je pridelala levica, pa je nekaj drugega. Dimni oblak so sicer poskušali dvigniti z dekriminalizacijo prostitucije, pa ni učinkovalo. Treba bo kaj bolj učinkovitega, kaj takega, ki je že doslej uspešno odvrčalo pozornost od nakopičenih problemov. V Zeleni piki je Kučan napovedal, da bo Depala vas „še naprej predmet političnih špekulacij in obračunavanja“.

V Mladini je bivši policijski speciallec Vinko Beznik to napoved dva dni kasneje uresničil. Začelo se je nič koliko dejanje Depale vasi: tokrat je prvoobtožena Barbara Brezigar. Povsem logično, saj kaže, da je prav ona sposobna združiti okrog sebe koalicijsko, ki zna resno ogroziti oblast, ki jo je postavil in jo podpira Kučan. Nekoč čistilec partijsko nesprejemljivih idej se je prelevil v strah zbujajočega odstranjevalca ljudi s svežimi idejami in demokratičnim duhom.

Dviganje samozavesti že tako arogantni in odtujeni oblasti, nasprotovanje pluralizaciji medijev, lansiranje Depale vasi proti Brezigarjevi ... Nič novega! Kučan po komunistično nadaljuje svoj brezobziren boj za ohranitev oblasti.

NAŠ DOM SAN JUSTO

Obisk misijonarja
Petra Opeke

Slučajnost ali božja previdnost, da nas je ravno na „Dan prijatelja“ obiskal, naš znani misijonar na Madagaskarju in dobri prijatelj Peter Opeka.

Predavanje se je vršilo po sveti maši in zajtrku v zgornji dvorani Našega doma. Ob številnem obisku navzočih, posebno še mladim, sta najprej pozdravila predsednica doma Mici Malavašič - Casullo ter naš dušni pastir Toni Bidovec.

Po pozdravnih besedah je sledilo zanimivo predavanje misijonarja, med katerim so predvajali video kaseto na večjem platnu (skrb Marjana Bogataja in Marka Beltrama) o delu in življenju skupnosti „Dobri prijatelji“, katero je misijonar Peter Opeka tudi sam ustanovil.

Pretrsele so nas težke razmere, v katerih živijo družine, kjer so seveda otroci najbolj prizadeti. Z misijonarjevo pomočjo in z njihovim osebnim delom gradijo vasi, kjer se natančno spolnjujejo trije pogoji: Vsaka družina sodeluje pri gradnji hiš, starši morajo pošiljati otroke v šolo in med seboj so si dolgi spoštovanje.

Skupnost je tudi zgradila kapelico, posvečeno Sveti Družini. Misijonar je nam povedal, da je zamisel kapelice bila njegovega očeta, kateri se je goreč zatekel k Njej v molitvi, ko so ga peljali v smrt med komunistično revolucijo, in se čudežno tudi rešil. Kapelico je blagoslovil tamkajšnji kardinal. Sedaj malgaški otroci vsak dan molijo pred njo, berejo sveto pismo, pojejo, se pogovarjajo z Jezusom ter častijo sveto Rešje Telo. Misijonar je se posebno poudaril, da na tem prostoru otroci molijo za otroke vsega sveta.

Sicer živijo na otoku, obdanem z morjem, pa se kljub temu preko molitve čutijo vključni v kontinentalni svet.

Z veliko ljubeznijo in navdušenjem nam je Peter Opeka pripovedoval o vsem svojem delu in načrtih. Rekel je, da se čuti v tem kraju božja previdnost. Vili nam je upanje in nas prepričal, da se lahko tudi to, kar družba zavrže in pozabi, spremeni v dobro. To se pa uresniči samo takrat, ko človek zopet dobi zaupanje vase in začuti odgovornost za svoje življenje.

Ob koncu predavanja je predsednica Našega doma izročila Petru prispevek članov za misijonarjevo delo. Tudi mladina je prispevala s posebno nabirko v ta namen.

Po tem bogatem in zanimivem srečanju smo se lahko vsi navzoči prepričali, da je vsak kristjan poklican biti misijonar in Kristusov pričevalec. Sodelujemo lahko na najbolj različne načine, če ne moremo iti sami v misijone, pa lahko misijonarjem gmotno pomagamo ter molimo, da bi jim Bog podelil moč ter ohranil še dolgo pri tem velikem in odgovornem delu.

Srečanje smo nadaljevali v kletnih prostorih z dobrim asadom, katerega so skrbno in okusno pripravili pridni moške Našega doma s sodelovanjem krajevnih Zveze mater in žena. V prijateljski ter veseli družbi smo pokramljali in se poveselili do poznih popoldanskih ur v krogu misijonarja Petra Opeke in prijateljev doma San Justo.

Ta prijateljski dan nam bo ostal v nepozabnem in najlepšem spominu!

A.B.F.

Srečanje molik in molilcev
Živega rožnega venca

To gibanje je med nami ustanovil pokojni msgr. Anton Orehar. Danes šteje 947 članov in sicer 710 molilk in 237 molilcev. V nedeljo, 20. julija popoldne so se zbrali v lepem številu v cerkvi Marije Pomagaj.

Pred Najsvetejšim so najprej premišljevali skrivnosti svetlega dela rožnega venca. Sledila je sv. maša; daroval jo je Dane Vrečar SDB po namenih gibanja ter za vse žive in pokojne molilke in molilce. Pri nagovoru je omenil važnost rožnega venca in milosti, ki jih Bog deli na priprošnjo Marije vsem, ki redno opravljajo to molitev.

Po maši je Marjetka Selan podala poročilo o številu članic; prebrala je tudi imena vseh molilk, ki so v preteklem letu umrle. V na-

govoru je poudarila važnost skupne molitve in omenila pomembne žene in moške, za katere zagotovo vemo, da so v življenju redno molili rožni venec. Med njimi so bili znanstveniki, politiki, umetniki in drugi. Prebrala je tudi pismo Pavline Dobovškove, ki se ni mogla udeležiti srečanja, ker je odpotovala v Miramar, kjer je ona organizirala novo skupino. Sledilo je poročilo Naceta Groharja, ki se je tudi spomnil vseh umrlih članov v preteklem letu.

Po uradnem delu smo bili vsi udeleženci povabljeni na topel čaj in prigrizek. Razšli smo se z obljubo, da bomo zvesto molili rožni venec in se bomo prihodnje leto zopet srečali - če Bog da.

m.m.

ARGENTINCI V SLOVENIJI

Sledovi mojih korenin

Vedno več argentinskih Slovencev, različnih starosti, se naseljuje v Sloveniji. Marsikdo izmed njih se prilično uveljavlja na svojem področju. Tako tudi naša bivša sodelavka, Cecilija Grbec, ki je le nekaj mesecev po svoji naselitvi že imela prvo razstavo slik.

V petek 11. julija, ob

di, med njimi tukajšnji sorodniki, prijatelji, Logatčani in veliko mladih. Povezoval je razstavo Marcel Štefančič, izvrstno petje je zadelo iz grl Logaškega okreta, sledila je predstavitev rodne debla in spomini o vrednotah in življenju prastarega očeta kot prvega načelnika in soustanovitelja

19. uri je bila sv. maša ki jo je daroval France Maček, vnuk njenega prastarega očeta, pri kateri je bilo ljudsko petje in spremljal je na orgle prof. Ivan Vombergar. Sledila je otvoritev v Glasbeni šoli v Dolenjem Logatcu, kulturno-spominskega večera na njenega prastarega očeta Franceta Mačka ob 50. letnici njegove smrti in obenem prva razstava Cecilije v Sloveniji.

Lepo je bilo videti med

kmetijske zadruge Logatec; vnuk je zapel pesem ob kitari, ki jo je ded zapel na zadnji božični večer v svojem življenju.

Z veseljem je naši umetnici priskočil na pomoč Lovro Grom pri čudovitem okvirjanju slik.

Kot slikarko jo je predstavil Eiletz Marjan, bivši predsednik SKA, ki je radevolje sprejel to prošnjo, potem se je Cecilija zahvalila na kratko vsem, ki so

navzočimi znane obraze argentinskih rojakov, ki že nekaj časa živijo tu ali so bili ravno takrat tukaj na dopustu. Vabila se je odzvalo kar lepo število lju-

omogočili na katerikoli način, da je razstava lepo izpadla. Otvoritev so nazdravili s kozarčkom vina in dobrim prigrizkom.

VOJNI SPOMINI

EMIL COF (1)

UVOD

Mnogi prijatelji in znanci so me stalno vzpodbujali, da bi tudi jaz napisal nekaj spominov. Ker me večina pozna le iz dobe mojega dela v Slovenskem domobranstvu in v emigraciji, mislim, da je prav, da se najprej malo predstavim.

Potem pa bom pisal samo o svojem sodelovanju v teku druge svetovne vojne; s čimer predvsem želim posredovati nekaj doživetij, da bi dal na razpolago neodvisnim slovenskim zgodovinarjem dejstva, (poleg tistih, ki jih že imajo na razpolago), s katerimi bi lahko dokazali, da so nas Nemci v naši borbi proti komunizmu in za dokončno osvoboditev Slovenije od vseh treh izmov bolj ovirali kot podpirali.

VOJAŠKA VZGOJA
IN SLUŽBA V VOJSKI

1. oktobra 1931 sem po končani Nižji šoli Vojne akademije v Beogradu, z nedopolnjenimi dvajsetimi leti postal artilerijski podporočnik. Kot tak sem služboval v Slovenski Bistrici in v Kočanih v južni Srbiji. Kot art. poročnik sem po konkurzu jeseni leta 1936 vstopil v Nižjo Vojnogeodetsko šolo v Vojnogeografskem inštitutu v Beogradu in po končanem triletnem teoretič-

nem in praktičnem študiju leta 1939 postal geodetski kapetan in s tem izgubil pravico za poveljevanje v redni vojski.

Vendar sem moral potem v državljanski vojni v Sloveniji sprejeti važna poveljniška mesta, ker nismo imeli dovolj aktivnih častnikov, ker so nam komunisti po grčariški tragediji (maja 1943) pomorili večino aktivnih slovenskih častnikov in podčastnikov - članov jugoslovanske vojske v domovini - slovenskih četnikov, katere bi zelo potrebovali v slovenskem domobranstvu.

Kot tak sem bil v mobilizaciji leta 1941 v svojstvu strokovnjaka dodeljen v štab prvega polka težke artilerije v Slavonski Požegi. Ko je Hitler 6. aprila 1941 napadel Jugoslavijo, je bil artilerijski polk že na položajih v okolici Beograda, od koder se je potem pred nemškim prodiranjem umikal v smeri proti Sarajevu.

V Rogatici, nekaj deset kilometrov pred Sarajevom, nas je 17. aprila doletela kapitulacija jugoslovanske vojske. Nekaj Slovencev (med njimi rezervni stotnik Kobenter iz Radovljice) smo imeli srečo, da nas Nemci niso ujeli in smo se mogli z vlakom mimo Sarajeva odpeljati proti severu. V Bosanskem Brodu so nas ustaši ujeli in oropali. Nato pa, ker smo z očenašem dokazali, da smo Slovenci in katoličani, so nas izpustili in - ker je bil most porušen - s čolnom prepeljali čez Savo

v Slavonski Brod. Tam nam je poveljnik novega hrvaškega bataljona (bivši jugoslovanski major) Hrvat Globočnik dal nekaj denarja, da smo mogli kupiti civilno obleko, nakar smo se razšli.

Jaz sem uspel z vlakom priti do Zagreba, sledeči dan pa do Ljubljane, kjer so me starši z veseljem sprejeli. Žal niso še nič vedeli kako je z mojim mlajšim bratom Ivom, ki je 1. aprila 1941 v Vojni akademiji v Beogradu prejel prvo zvezdico, ko je postal gojenec-kaplar. Šele precej pozneje smo izvedeli, da so Nemci ujeli vse gojence Vojne akademije in jih odpeljali v vojno ujetništvo v Nemčijo, kjer so ostali do konca vojne.

ZAČETEK ILEGALE

V Ljubljani sem kmalu srečal dva sošolca iz Vojne akademije, Jožeta Kuharja in Ivana Drčarja, ki ju Nemci tudi niso mogli ujeti. Bili smo prepričani, da bo vojna dolga in da jo bodo sile osi gotovo izgubile. Zato smo sklenili, da se moramo - zvesti svoji vojaški prisegi - podtalno organizirati in biti na razpolago višjemu poveljstvu. Tako smo formirali „trojko“ v katero smo, za povezavo z mlajšimi častniki, pritegnili kapetana Gabrijela Hočevarja iz sledeče promocije gojencev Vojne akademije.

Naš osebni načrt je bil, da ostanemo na videz mirni, če nas bodo okupatorji (Italijani) pustili pri miru, da pa prihodnjo pomlad (1942) gremo v hribe. Kuhar je dobil zvezo

z generalštabnim majorjem Karlom Novakom, katerega je pozneje general Draža Mihajlović, minister vojske in mornarice Kraljevine Jugoslavije, imenoval za poveljnika Slovenije.

Ker smo se zavedali, da bo vojna dolga in da bi vsak oborožen odpor proti okupatorjem v dobi njihove največje premoči na vojnih poljih izzval težke represalije nad narodom, bi bilo popolnoma nesmiselno in zločinsko pričeti s kakšnimi akcijami. Pač pa bi bilo zelo koristno, da bi v hribih skupine častnikov in podčastnikov, v soglasju s političnimi predstavniki, podtalno organizirali vse zavedne Slovence. Tako bi v danem trenutku, ko bi zahodni zavezniki, kakor smo upali, že premagovali sile osi in bi se bližal konec vojne, nastopila tudi v Sloveniji močna jugoslovanska vojska in napadla okupatorje. Tako bi narod v Sloveniji prestal dobo okupacije brez večjih žrtev. Pomagal pa bi napredovanju zaveznikov, posebno če bi se ti izkrcali tudi na Balkanu.

Na žalost so nas komunisti s svojimi v državljanski vojni v Španiji leta 1936 izkušenimi in sfanatiziranimi člani prehiteli in že v letu 1941, takoj po prelomu zavezništva med nacistično Nemčijo in Sovjetsko zvezo, sklenjenega s paktom Ribbentrop-Molotov, odšli v hribe in brez ozira na civilne slovenske žrtve pričeli pod masko Osvobodilne fronte (OF) svojo revolucijo.

Nadaljevanje prihodnjic

Govor Marjana Boltežarja za obletnico doma v San Martinu

Spoštovani gostje, draga sanmartinska družina.

Bodite vsi dobrodošli na to našo 43. obletnico sanmartinskega Doma. Dobro je da se ob tej priliki spominimo naših prednikov, s kakšnim trudom so oni zgradili in postavili na noge ta naš Dom. Čutili so potrebo po prostoru, kjer bi se lahko oblikoval slovenski duh brez kakršnekoli ovire. Prostor, kjer bi slovenska beseda, pesem, na splošno slovenska kultura, prišla do izraza. Tako je slovenska šola dobila primerne prostore, pevski zbor je pričel s tedenskimi vajami in mladina je imela svoje igrišče. Če bi se izrazil bolj na splošno, bi rekel da je vsak Slovenec v San Martinu dobil svoje mesto, bolje rečeno, Sanmartinčani smo dobili skupni prostor, kjer se zbiramo, pa najsi bodo to kulturne, športne, in tudi cerkvene dejavnosti. Ta cilj se je dosegel bolj z trdno vero in voljo, kot pa z finančnimi sredstvi.

Še dobro se spominjam, kako so nas pred tolikimi leti tedanji voditelji peljali na ogled raznih hiš, katera naj bi bila bolj ustrezna za naše potrebe. Lahko rečem da smo takrat, čeprav še zelo mladi, sklepali katera hiša bi bila bolj primerna. Res, da nismo finančno skoraj nič prispevali, vendar smo krepko poprijeli za delo. Mnogi, posebno mlajši, ne vedo, kakšno naporno delo je bilo zgraditi to slovensko streho. Vem, poznam osebe, ki še niso imele lastne strehe, pa so aktivno in denarno pomagale, da smo dosegli ta cilj.

Vsi smo dolžni, da tem, našim prednikom, ki so že večinoma pokojni, izrazimo globoko hvaležnost in priznanje za opravljeno delo, ker so s tem omogočili, da smo postali Sanmartinčani del slovenske skupnosti v Argentini in živi del Slovenije v svetu.

Danes lahko rečemo, da so zadnji predsedniki in

odborniki, čeprav večina njih še ni bila rojena, ko se je Dom ustanavljal, nadejali začeto delo naših prednikov. In to je tudi živ dokaz, da so bili naši očetje na pravi poti, ki se je začela odpirati pred 43. leti. Saj se v teh prostorih še vedno oblikuje slovenski duh.

Vemo, da delo, ki ga je sedajni odbor sprejel, ni lahko, obteženo tudi večkrat z celim kupom nevšečnosti. Naj v teh trenutkih pomislijo na može in fante, ki so gradili ta naš Dom in so imeli bolj skromna sredstva, kot so danes. Imeli pa so veliko trdne volje in jasno jim je bilo v katero smer hodijo. Zato lahko rečemo, ker imate tudi vi te vrline, da se ni bati da bi zašli v napačno smer. Zavedati se morate, da ste most, čez katerega bo hodila mladina, ki sledi vašim korakom. Vi ste ključ bodočnosti in ta bodočnost ne bo trkala na ta vrata čez pet ali deset let, ta bodočnost trka že danes, saj jo imamo med nami in to je naša mladina.

Prav to mladino, ki danes praznuje svojo 35. obletnico mladinskih dni, želim danes pozdraviti in jo pozvati, naj nadaljuje začeto delo. Na njih ramenih leži odgovornost, da bomo še živeli kot slovenska skupnost. Ni važno kakšno delo ali kakšno funkcijo ima kdo, važno je da je delo opravljeno in tako bomo dosegli to, kar nam pravi naš star slovenski pregovor: "Kamen na kamen palača, zrna na zrna pogača."

Pri tem delu, draga sanmartinska mladina, niste sami. Lahko računate na pomoč nas vseh. Prepričan sem na vas uspeh.

Zato se upam trditi danes, da kakor se je pod to slovensko streho zbirala včeraj naša velika sanmartinska družina, tako se zbira danes in se bo zbirala tudi še jutri.

Hvala lepa in Bog vas živi!

SLOVENCİ IN ŠPORT

KJE JE 553?

Na teniški lestvici ATP Champions Race na vrhu ni prišlo do sprememb, še vedno vodi Švicar Roger Federer pred Špancem Juanom Carlosom Ferrerom in Američanom Andrejem Agassijem. Izmed slovenskih teniških igralcev je najvišje Marko Tkalec na 553. mestu, Andrej Kračman pa je nazadoval za 209 mest in je zdaj 607.

SVETOVNO PLAVANJE

Na svetovnega plavalnega prvenstva v Barceloni Slovenci še niso pobrali kakih medalj, a vseeno izboljšujejo slovenske rekorde.

Državni rekord si je z izjemnim izidom 29,97 spet priboril Emil Tahirovič, pa tudi Matjaž Markič z 28,19 si je zagotovil polfinalni nastop.

SMUČARSKI SKOKI

Slovenski reprezentant v smučarskih skokih Bine Norčič je na tekmi celinskega pokala smučarskih skakalcev v ameriškem Park Cityju s skokoma 126 in 120 m (236,8 točke) osvojil tretje mesto. Potem ko je po prvi seriji še vodil, je v drugi seriji pri doskoku napravil napako. Zmagal je Japonec Takano Teppei (126, 122 m/238,4). Tudi ostali slovenski reprezentanti so nastopili uspešno, Jure Radelj je bil četrti, Bine Zupan peti, Primož Pikl sedmi, Igor Medved pa enajsti.

SLOVENIJA MOJA DEŽELA

Začetki komunistične revolucije

Kot smo pisali, so se komunisti po okupiranju Slovenije zaradi prijateljstva z Nemčijo zadržali precej rezervirano. Ustanovili so z raznimi obrobni politiki Antiimperialistično fronto, usmerjeno predvsem proti demokratični Evropi.

Tedaj je 22. junija Hitler napadel Sovjetsko zvezo. Še isti dan je Centralni Komitej Komunistične partije Slovenije (CK KPS) izdal proglas v Slovenskem poročevalcu, v katerem ugotavlja, „da je vojska Sovjetske zveze stvar vsega naprednega človeštva .. in da bodo z vsemi silami in vsemi sredstvi stopili ob bok Delavsko kmečke rdeče armade. ... Vojska SSSR je naša vojna...“

Tito je v govoru v Zagrebu na sestanku KPJ pribil: „Borba SZ je tudi naša borba. (Fašisti) kot stekli psi napadajo SZ, našo drago socialistično deželo, naše upanje in naš svetilnik. ... V tej borbi ne bo pardona fašističnim zločinskim vodjem in njihovim zvestim hlapcem.“ Ko so nas okupirali Nemci, sovjetski prijatelji, je bilo vse v redu, ko pa so ti napadli SZ, pa poziv na upor.

Stalin je pozval vse partije na obrambo SSSR in na revolucijo, kar je slovenska partija res storila. Do konca leta 1941 je teklo politično organiziranje in zbiranje aktivistov. Slovenski komunist Edvard Kardelj je bil v glavni trojki oblasti v Jugoslaviji (Tito, Ranković in Kardelj), v Sloveniji pa so bili glavni Kardelj, Kidrič,

Leskošek ter Bebler. Torej dva bivša španska borca!

Pričeli so odhajati prištaši v gozdove, kjer so se ustanovile parizanske čete, ki so bile trdno v roki KP. Vsaka četa je po sovjetskem vzoru imela politkomisarija, člana partije, ki je imel isto moč ali še večjo kot komandant in je skrbel za propagando in ortodoksijo, v četah so bili glavni bivši španski borci. Antiimperialistično fronto so preimenovali v Osvobodilno fronto (to je stara tehnika, tudi v Argentini smo poznali Frente de Liberación), iz katere so ustvarili široko podlago za svoj odpor, seveda pa je za njo stala edina Komunistična partija, saj so drugi bili le posamezniki (Kocbek itd.). Partizani so se oblikovali po sovjetskem zgledu: pozdrav s stisnjeno pestjo, rdeča zastava in rdeča zvezda, srp in kladivo, politični komisariji, španske kape titovke itd.)

Šnuderl je dejal: „Pri graditvi nove ljudske oblasti je KPJ služila teorija marksizma-leninizma.“. Zelo važna izjava je bila: „Dopustna je samo ena oborožena sila, ki raste iz slovenskih narodnih osvobodilnih čet ... pod političnim in vojaškim vodstvom OF, vsako delovanje za obstajanje oborožene sile na kak drug način spada pod kazensko sankcijo odloka SNOV (Sveta narodno osvobodilne vojske).“ Tako so se komunisti pod masko Osvobodilne fronte proglasili za edinega predstavnika naroda.

PISALI SMO PRED 50 LETI

ŠPORTNI USPEH

Preteklo nedeljo so se vršile v Buenos Airesu tekme med tukajšnjimi društvi. Pri teh tekmah je nastopila prvič gđc. Lučka Kralj ter dosegla prvo mesto v metu diska s 32,01 m, kar pomeni lep uspeh in ji zato čestitamo.

VI. DRUŽABNI VEČER SPD

Pri Deklevi je bila dvorana polna, vse mize zasedene. Najlepši poudarek večeru je dal prikupen prehodni pokal, ki ga je buenosaireško SPD poklonilo bariloškemu SPD; kot priznanje najboljši uvrščenemu slovenskemu tekmovalcu v sezoni.

NOVA MAŠA V RAMOS MEJJI

V nedeljo, 2. avgusta je imel v župni verki svoje prve litanije Jože Šuštar iz Moravč, ki je bil istega dne posvečen v Adroguetu.

Novo mašo bo imel 9. avgusta v cerkvi Marije Pomladnice kristijanov v Don Boscovem zavodu. Pridigal mu bo župnik Franc Novak. Popoldne pa bo imel litanije z blagoslovom.

Slovenija še ni...

Nad. s 1. str.

Za to, kdaj se nameravamo vključiti v evropski tečajni mehanizem, po Arharjevem mnenju ni velikega manevrskega prostora. Za fiksiranje tečaja je potreben konsenz med delodajalci, delojemalci, drugimi socialnimi partnerji in vlado, saj to pomeni, da ne morejo in ne smejo domači stroški prehitevati tistih, ki so v državi, na katere valuto se vežemo. Torej bi bil pravi trenutek za fiksiranje tečaja tolara po njegovem v tistem trenutku, ko bo dosežen konsenz med socialnimi partnerji o temeljnih elementih, ki zadevajo plače in rast stroškov v javnem sektorju.

„To je zame edina garancija, da lahko vzdržimo dve leti ali več s tako fiksacijo. Ne pozabimo, da je tečaj v odprti ekonomiji cena številka ena in pokazatelj za vse druge cene na trgu. Če tega soglasja ne dosežemo, sem prepričan, da veliko tvegamo, s kakšnimi riziki bi se potem srečalo izvozno gospodarstvo,“ je dejal Arhar.

Arhar je ocenil, da bi morala Slovenija, če želi ujeti Evropo v desetih letih, imeti najmanj šestodstotno gospodarsko rast in bi morali postati druga Irska. „S temi resursi tega ne zmoremo, saj bi morala biti investicijska klima drugačna. Tudi nacionalnega varčevanja je premalo. Ali bomo torej dodatno prodajali premoženje ali pa se bomo dodatno zadolževali, kar ima svoje limite,“ je med drugim dejal.

Glede oblikovanja treh prevladujočih finančnih skupin v Sloveniji je Arhar skeptičen. „Če bi sodil po preteklosti in naši želji, da bi pred vstopom v unijo imeli še boljše konkurenco na domačem trgu, ko smo želeli oblikovati dva stebra in se nam želja ni uresničila, bi bil z oceno previden,“ je pojasnil.

Slovenske banke bodo po njegovem mnenju ostale bolj ali manj lokalni igralci. „Ne moremo iti na sever ali zahod, ampak proti jugu in vzhodu. Balkan pa nas omejuje zaradi nerazrešene preteklosti,“ je izpostavil Arhar in dopolnil, da tako ne moremo računati na trge, ki jih poznamo in kjer bi imeli veliko prednost.

„Glede tega, da bi se ta vozal kmalu razpletel, sem pesimist. Situacija je preveč resna ter politično in drugače obarvana,“ je še poudaril.

OSEBNE NOVICE

Rojstva. V sredo, 23. julija se je rodil **Aleks Zupanc**, sin Danija in Nevenke roj. Godec.

V Sloveniji se je 20. julija rodil **Jurij Kočar**, sin Janeza in Griselde Cardozo.

Srečnima družinama iskreno čestitamo!

Smrti. Umrli so: v Hurlinghamu **Božo Šušteršič** (83) in **Marica Klemenc roj. Poljšak** (82), v Capitalu **Elisa C. por. Mihelič** (73), v Ramos Mejía pa **Juanita E. Muñoz Piber**.
Naj počivajo v miru!

NOVA KNJIGA SLOVENSKE EMIGRACIJE

Tine Debeljak govori o knjigi **Rafka Vodeba Kam potujejo oblaki?** Knjiga je izšla v Rimu. Vodeb, sedaj podravnatelj Zavoda za razširjanje vere, je izdal svojo prvo zbirko z lesorezi Alekse Ivančeve.

Razdelil jo je v tri dele: Letopis, Seme brez imena in Rimski haj-kaji. Prvi obsega deset impresionističnih razpoloženj iz razdobja 1937-1946. To so prizori izpred vojne, pa tudi med njo, iz taborišča in o pobojih.

Seme brez imena obsega sedem pesmi liričnega osebnega značaja, ko doživlja sebe kot begunca v svetu.

Rimski haj-kaji so za nas pesniška eksotika. Vodeb je gotovo ob svojih japonskih učencih v zavodu spoznal te vrste pesmi, ki so izražanje pesniških občutij v treh vrsticah v protipostavljanju prispodob. Govore predvsem o rimskem življenju.

Vodebova zbirka je lep primer naše emigracijske lirike. Zrele zbirke bi lahko izdali še Beličič, Vladimir Kos, Igor in Jakopič.

Izdaja je bibliofilska z lesorezi Alekse Ivanc. Zbirko je izdala založba Alma mater v petsto izvodih. Poleg te pa se lahko dobi še italijanski prevod Dove le nube fuggono?

Svobodna Slovenija, št. 31; 6. avgusta 1953

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Valentín B. Debeljak** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alojz Rezelj** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefon: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar** / **debeljak@netizen.com.ar**

Glavni urednik: **Tine Debeljak ml.** / Za Društvo ZS: **Alojz Rezelj** / Sodelovali so še: **Tone Mizerit, Gregor Batagelj, Miriam Jereb Batagelj, Andrej Duh, ABF, Cecilija Grbec, Emil Cof, Metka Mizerit, Marjan Boltežar.** / Mediji: **STA, Radio Ognjišče, Družina, Novi glas.**

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 70, pri pošiljanju po pošti pa \$ 95; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 85 USA dol. za vse države.

Čeke: v Argentini na ime „Eslovenia Libre“, v inozemstvu (bančne čke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“.

Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953 - E-mail: **vilko@ciudad.com.ar**

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta Nº 7211
R. Nac. de la Propiedad
Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM

Bungali v Bariloche. - Bungali ILIRSKA nudijo 3-sobna stanovanja z vso opremo, vse leto po odlični ceni. Tel. **02944-441814**. E-mail: **ilirska@bariloche.com.ar**

Letalske karte, rezerva hotelov,

najem avtomobilov in izleti po svetu
H. Yrigoyen 2742 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadst. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

Dr. Vital Ašič, Odvetnik Paraná 830, 5. nadst. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: **estudioasic@cpaci.org.ar**

DOBOVŠEK & asociados - odvetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: **jdbovsek@perseus.com.ar**

dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - **mpoznic@slanet.com.ar**

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs - odvetniki - pone- deljek, torek, petek od 16. do 20. - Tucumán 1455 - 9. nadst. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320. **dr. Lilijana Kožar**, odvetnica; Av. Corrientes 1250, 5º F, Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

OBVESTILA

SOBOTA, 9. avgusta:

Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

Pri SKA predavanje dr. Gogale: Dušno pastirstvo v emigraciji" v Slovenski hiši ob 20. uri.

NEDELJA, 10. avgusta:

Mladinski dan v Slomškovem domu.

V Slovenskem domu v San Martinu obletnica prve maše, predavanje „Prva slovenska emigracija v Argentini“, ob 10.30, nato kosilo.

ČETRTEK, 14. avgusta:

Zveza slovenskih mater in žena. Ob 15.30 v Slovenski hiši srečanje v kuhinji s Polono M. Makek, ki bi pripravila tri vrste štrukljev.

Seja upravnega odbora Zedinjene Slovenije, ob 20. uri v Slovenski hiši

PETEK, 15. avgusta:

Občni zbor Slovensko latinskoameriške trgovske zbornice, ob 20. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 16. avgusta:

34. Glasbeni večer SDO-SFZ

NEDELJA, 17. avgusta:

Romanje v Lourdes.

SOBOTA, 23. avgusta:

Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

Orientacijski tečaj za dijake 4. in 5. letnika srednjih šol. Prvo srečanje v Slovenski hiši.

V Slovenskem domu v San Martinu ob 20.30 uri razstava Ivana Bukovca, ter koncert moškega pevskega zbora s Pristave, solista Luke Somoza Osterca in mešanega zbora iz San Martina.

ZA SMEH

„Žena, kar srce me boli, ko vidim, kako se mučiš s kuhanjem in čiščenjem stanovanja. Daj, zapri vrata dnevne sobe!“

...
Naftni šejk je obiskal

Pariz, se sprehodil do Eifflo-vega stolpa in komentiral:

„Joj, so ti Francozi nesposobni. Že tretjič sem v Parizu, pa še vedno niso izvrtali nafte.“

But:Ne bom odstopil

Franc But ne bo odstopil z mesta predsednika SLS, na lastno pobudo pa je začel zbirati podpise podpore članov poslanke skupine ljudske stranke. But se je za to odločil po tem, ko naj bi nekateri pomembni člani stranke napisali pismo, v katerem naj bi med drugim zahtevali sklic izrednega kongresa in njegov odstop z mesta predsednika SLS. But ni želel povedati, katerih šest poslancev ga je podprlo. Omenjenega pisma But še ni videl, tako njemu kot poslanskim „podpornikom“ pa se zdi, da t.i. gentlemanski sporazum ni pravi način dogovarjanja v stranki.

But je dejal, da ni potreben izredni kongres stranke, ki je zahtevan v pismu oz. v t.i. gentlemanskem

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 5. avgusta 2003

1 EURO 234,48SIT
1 U\$S dolar 207,51SIT

DAROVALI SO

Za Rožmanov dom je prelat msgr. Jože Guštin daroval 50.- pesov. **Bog povrni!**

SLOVENSKO-LATINSKOAMERIŠKA TRGOVSKA ZBORNICA vabi vse člane na

12. REDNI OBČNI ZBOR

v petek 15. avgusta ob 12. uri, v Slovenski hiši
ulica Ramón L. Falcón 4158 - Capital Federal.

Po društvenem pravilniku bo občni zbor sklepčen ob vsaki udeležbi pol ure po napovedanem času.

Upravni odbor SLATZ

SLOVENSKI DOM SAN MARTIN

v nedeljo 10. avgusta

ob 8.45: maša obletnica prve slovenske maše v San Martinu
somašuje misijonar Peter Opeka.

ob 10.30: predava Carlos César Bizai, avtor knjige "Crónica de una familia eslovena en Entre Ríos" na temo: "Prva slovenska emigracija v Argentini"

ob 13.00: kosilo, ki ga organizira Liga žena-mati

Vsi lepo vabljeni!

Srečanje treh Slovenij

S slovesno mašo, ki jo je 3. avgusta v božjepotnem svetišču na Višarjah ob somaševanju več kot desetih slovenskih duhovnikov pred več kot 800 romarji daroval ljubljanski pomožni škof Alojz Uran, se je zaključilo vsakoletno tradicionalno romanje z imenom Srečanje treh Slovenij. Uran je med drugim zbranim dejal, naj zaupajo v prihodnost in naj verjamejo v demokratično Evropo, ki pa „ne more in ne sme sloneti samo na materialnih dobrinah, ampak se mora zavzemati za duhovno plat človeka“.

Kot je na Višarjah povedal Alojz Uran, ki je pri Slovenski škofovski konferenci odgovoren za Slovence izven meja Slovenije, je namen romanja treh Slovenij v

sporazumu, po katerem naj bi But ostal kmetijski minister. But je presenečen tudi nad odzivom javnosti v zvezi z njegovim morebitnim odhodom z mesta predsednika SLS.

Kot je znano, naj bi nekateri pomembni predstavniki SLS v pismu zapisali, da But ne zmore več voditi obeh institucij, stranke in kmetijskega ministrstva. Zaradi številnih afer v kmetijstvu naj bi trpel tako Butov ugled kot tudi ugled ljudske stranke.

cerkvi višarske Matere božje združiti Slovence iz zdomstva, zamejstva in matične domovine in ima seveda v luči skorajšnjega vstopa Slovenije v Evropsko unijo predvsem verski pomen, medtem ko je bilo v minulih letih tudi srečanje vseh Slovencev, tudi tistih, ki niso mogli v domovino. „Pri Materi božji na Višarjah se zbiramo tudi zato, ker je to romanje, na katerem skušamo razmisliti o svoji sedanjosti in prihodnosti, in zato, ker so Višarje na stičišču romanskega, slovanskega in germanskega sveta, kulture in omike,“ je dejal.

Poleg božjepotne cerkve Matere božje na Višarjah, ki jo krasijo poslikave slovenskega slikarja Toneta Kralja in je božjepotno središče Furlanov, Nemcev, Italijanov in Slovencev, je imel zgodovinar Stane Granda predavanje o izzivu, ki je pred slovenskimi katoličani ob vstopu Slovenije v Evropsko unijo. Granda je podrobno analiziral sedanje stanje duha na Slovenskem in se zavzel za evropsko, odprto in demokratično držo slovenske družbe, ki naj se odraža povsod, tako v družbi kot v Cerkvi. Predvsem pa je poudaril, da versko prepričanje posameznika ne sme in ne more biti predmet dnevne politike, jasno je postavil mejo med demokracijo in kapitalizmom in se zavzel za socialno varnost slovenskih ljudi, ki pa ni v neki uravnilovki navzdol, ampak v odprtem in vsestranskem zavzemanju za skupno dobro.

On bo z močjo, s katero more podvreči vse, preobrazil naše bomo telo, da bo podobno njegovemu povečani telesu.
Sv. Pavel, 3/21

Sporočamo, da nas je nenadoma zapustil, v starosti 83 let, dne 30. julija naš dragi brat in stric

BOŽO ŠUŠTERŠIČ

Zahvaljujemo se vsem kropilcem za izraze sožalja in pomoč. Zlasti g. prelato Juretu Rodetu za tolažilne besede pri pogrebnem sv. maši in molitve ob grobu na pokopališču v Hurlinghamu.

Žalujoci:
sestra **Milka**; brata **Marjan** in **Janez**
ter ostalo sorodstvo.

Buenos Aires, Slovenija

34. Pevsko glasbeni večer

Vabi Zvezni odbor SDO-SFZ

Majolka Awardi

sobota, 16. avgusta 2003

